

375L0268

19.5.75

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 128/1

RÅDETS DIREKTIV

av den 28 april 1975

om jordbruk i bergsområden och i vissa mindre gynnade områden

(75/268/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

I artikel 39.2 a i fördraget föreskrivs att jordbrukets sociala struktur och strukturella och naturbetingade olikheter mellan olika jordbruksområden skall beaktas vid utformningen av den gemensamma jordbrukspolitiken.

För att uppnå de mål för den gemensamma jordbrukspolitiken som fastställs i artikel 39.1 a–b, bör det på gemenskapsnivå antas särskilda bestämmelser som är anpassade till de jordbruksområden där de naturliga produktionsförhållandena är minst gynnsamma.

⁽¹⁾ EGT nr C 37, 4.6.1973, s. 55 och EGT nr C 32, 11.2.1975, s. 30.

⁽²⁾ EGT nr C 100, 22.11.1973, s. 20 och EGT nr C 62, 15.3.1975, s. 19.

I gemenskapens framställning angående jordbruk i bergsområden⁽³⁾ i bilagan till anslutningsfördraget, framgår att de särskilda förhållanden som råder i områden med bergsjordbruk jämfört med andra områden i Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland, och de tidvis mycket tydliga skillnader som finns mellan områden i den ursprungliga gemenskapens medlemsstater, samt de speciella förhållanden som råder i vissa områden i den utvidgade gemenskapen, kan komma att kräva särskilda åtgärder i syfte att försöka lösa de problem som dessa förhållanden ger upphov till, i synnerhet för att bibehålla rimliga inkomster för jordbrukarna i sådana områden.

Det är nödvändigt att vidta åtgärder för att även i fortsättningen bevara landskapet i bergsområden och i vissa andra mindre gynnade områden. Medlemsstaterna har redan påbörjat eller planerar att vidta åtgärder för detta ändamål, och dessa ansträngningar bör uppmuntras. Jordbrukarna fyller genom sin verksamhet en grundläggande funktion i detta avseende.

Den stadiga minskningen av inkomster från jordbruket i dessa områden jämfört med i andra regioner inom gemenskapen och de synnerligen svåra arbetsförhållanden som råder i sådana områden, medför betydande avfolkning av landsbygden, vilket på sikt kommer att leda till att tidigare brukad mark överges, och dessutom hotas livskraften och ett fortsatt boende i dessa områden där befolkningen till övervägande del är beroende av jordbruksekonomin.

⁽³⁾ EGT nr L 73, 27.3.1972, s. 201.

Genom att anta bestämmelser som gör det möjligt för medlemsstaterna att stödja jordbruket i de mindre gynnade områdena med hjälp av alla eller en del av åtgärderna i en särskild stödordning som utformas för dessa områdens speciella behov, kan gemenskapen stödja medlemsstaterna i deras ansträngningar att bibehålla jordbruksverksamhet i sådana områden.

I sådana områden förekommer varaktiga, naturbetingade nackdelar, som främst beror på dålig jordkvalitet, markens lutningsgrad och den korta växtperioden och som endast kan avhjälpas med hjälp av åtgärder som skulle bli orimligt kostsamma, leda till höga produktionskostnader och försvåra för jordbruksföretagen att uppnå en inkomstnivå som motsvarar den som jämförbara företag har i andra regioner.

Föreskrifterna i rådets direktiv 72/159/EEG⁽¹⁾ av den 17 april 1972 om modernisering av jordbruksföretag, (nedan kallat direktiv 72/159/EEG), kan endast i begränsad utsträckning tillämpas på jordbruksföretag i de mindre gynnade områdena på grund av de naturbetingade nackdelarna och även på grund av att jordbruk i vissa fall kombineras med verksamhet med inriktning på turism och hantverk, en kombination som är särskilt lämplig i sådana områden. Jordbrukare som utövar sin verksamhet i sådana områden kan bli uteslutna från möjligheten att få det föreskrivna investeringsstödet, främst därför att det är svårt för dem att uppnå den inkomstnivå som krävs, en inkomstnivå som under alla omständigheter är nödvändig för att på lång sikt bibehålla jordbruket.

Medlemsstaterna är skyldiga att till kommissionen meddela gränserna för de mindre gynnade områden där de planerar att tillämpa alla eller en del av de åtgärder som ingår i den särskilda stödordningen, och även övriga upplysningar som berör dessa åtgärder. På grund av denna ordnings art och räckvidd bör det föreskrivas att förteckningen över mindre gynnade jordbruksområden som uppfyller särskilda villkor skall utarbetas enligt artikel 43 i fördraget.

Det kan bli nödvändigt att betala ut ett årligt utjämningsbidrag till lantbrukare som stadigvarande är verksamma inom jordbruksnäringen i mindre gynnade områden för att de uppställda målen för jordbruket i dessa områden skall uppnås. Det bör överlåtas till medlemsstaterna att utifrån omfattningen av nackdelarna bestämma bidragets storlek inom de gränser och enligt de villkor som fastställts för de olika typerna av områden, både vad gäller de belopp som skall betalas ut och berörda produktionsformer.

De mål som avses i direktiv 72/159/EEG bör även genomföras i de mindre gynnade områdena, men kapitalbristen och de höga investeringskostnaderna för jordbruksföretag i sådana områden gör det berättigat med mer förmånliga finansieringsvillkor.

Av samma skäl är det berättigat med en förbättring av den ordning med stimulansåtgärder som avses i artikel 10 i direktiv 72/159/EEG, för att uppmuntra jordbruksföretag att koncentrera sig på nöteck och fårköttsproduktion, utan att detta medför alltför stora subventioner i förhållande till besättningens storlek.

Utjämningsbidragen kan betraktas som en integrerad del av jordbruksföretagets inkomster. Med beaktande av artikel 2.2 i direktiv 72/159/EEG bör därför en jordbrukare som lägger fram en utvecklingsplan tillåtas att räkna in detta bidragsbelopp i den inkomst som skall ha uppnåtts när planen är genomförd.

Särskilt med tanke på de speciella problemen i mindre gynnade jordbruksområden bör det underlättas för jordbrukare i sådana områden att uppnå jämförbara inkomster genom att tillåta att de i sina beräkningar av framtida inkomster räknar med en större andel inkomster från verksamhet som inte hänför sig till jordbruk än vad som är tillåtet enligt direktiv 72/159/EEG. I de mindre gynnade jordbruksområden som lämpar sig för utveckling av turisteller hantverksnäringar bör det av samma skäl vara möjligt att i investeringsstimulerande åtgärder inom ramen för utvecklingsplanen innefatta begränsade investeringar inom turisteller hantverksverksamhet.

Rationaliseringen av jordbruket och behovet att bevara landskapet gör det nödvändigt att bevilja stöd för gemensamma investeringar i foderproduktion och i förbättring av och gemensam utrustning för betesmark och bergsbeten.

De kriterier som används för att avgränsa områden som är berättigade till gemenskapsstöd kan även användas för att avgränsa områden där medlemsstaterna får bevilja särskilt investeringsstöd till jordbruksföretag som inte lägger fram en utvecklingsplan. Dessa stöd bör begränsas för att inte störa genomförandet av planen för jordbrukets modernisering, som i övrigt har anpassats.

⁽¹⁾ EGT nr L 96, 23.4.1972, s. 1.

Av det föregående följer att de planerade åtgärderna utgör anpassningar av och komplement till de åtgärder som fastställs i direktiv 72/159/EEG, vilka är nödvändiga för att uppnå det direktivets mål i de berörda områdena. De ekonomiska och allmänna föreskrifterna i samma direktiv måste därför tillämpas, med hänsyn till nödvändiga anpassningar.

Direktivet bör antas med beaktande av vissa ändringar i en tidigare text som antogs av rådet den 21 januari 1974.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

Införande av en särskild stödordning för mindre gynnade jordbruksområden

Artikel 1

I avsikt att säkerställa fortsatt jordbruksverksamhet och därmed bibehålla ett befolkningsminimum eller bevara landskapet i vissa mindre gynnade områden, över vilka en förteckning fastställs enligt förfarandet i artikel 2, bemyndigas medlemsstaterna att införa den särskilda stödordningen enligt artikel 4 i syfte att främja jordbruk och höja jordbrukarnas inkomster i dessa områden.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i denna ordning bör hänsyn tas till varje regions speciella situation och utvecklingsmål.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen gränserna för de områden, inom vilka de planerar att tillämpa den särskilda stödordning som avses i artikel 4, och som på grund av de särdrag som anges i artikel 3 är berättigade att tas med på gemenskapens förteckning över mindre gynnade jordbruksområden. Medlemsstaterna skall samtidigt lämna all relevant information om dessa områdens särdrag och de bestämmelser som de planerar att tillämpa enligt den särskilda stödordningen.

2. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 43 i fördraget fastställa gemenskapens förteckning över mindre gynnade jordbruksområden i enlighet med artikel 3, i vilka medlemsstaterna bemyndigas att införa den särskilda stödordning som avses i artikel 4.

3. På en medlemsstats begäran, framförd i enlighet med punkt 1, får dock ändringar av områdenas gränser göras enligt förfarandet i artikel 18 i direktiv 72/159/EEG. Dessa ändringar får inte resultera i att den brukade jordbruksarealen i samtliga områden i den berörda medlemsstaten ökar med mer än 0,5 % av den statens totala brukade jordbruksareal.

Artikel 3

1. De mindre gynnade jordbruksområdena skall omfatta bergsområden där jordbruk är nödvändigt för att bevara landskapet, i synnerhet som skydd mot erosion eller för att tillgodose fritidsbehov. De skall också omfatta andra områden där bibehållandet av ett befolkningsminimum eller bevarandet av landskapet inte är säkrat.

2. Dessa områden skall ha en tillräckligt utbyggd infrastruktur, särskilt vad gäller tillfartsvägar till jordbruket, elektricitet och dricksvatten samt, i turistoch fritidsområden, avloppsreningsverk. Om sådana anordningar saknas, bör det ingå i de offentliga utbyggnadsprogrammen att inom en snar framtid tillhandahålla dem.

3. Bergsområden skall bestå av kommuner eller delar av kommuner som kännetecknas av en betydande begränsning av möjligheterna att använda marken och en märkbar ökning av arbetskostnaden till följd av

- att det på grund av höjden över havet råder mycket svåra klimatförhållanden, vilket gör växtperioden avsevärt mycket kortare,
- att det på en lägre höjd över havet i större delen av området finns sluttningar som är alltför branta för användning av maskinell utrustning eller som kräver användning av mycket kostsam specialutrustning, eller
- en kombination av dessa båda faktorer, där den nackdel som var och en av dem ger upphov till är mindre betydelsefull, men där kombinationen leder till en lika allvarlig nackdel som den som orsakas av förhållandena i de två första strecksatserna.

4. Mindre gynnade områden som riskerar att avfolkas och där det är nödvändigt att bevara landskapet, skall bestå av jordbruksområden som är homogena beträffande naturbetingade produktionsförhållanden och skall samtidigt uppvisa följande särdrag:

- a) Lågproduktiva jordar, som är olämpliga för odling eller intensiv drift, med begränsade möjligheter som inte kan utnyttjas utan mycket höga kostnader, och som huvudsakligen är lämpade till extensiv boskapskötsel.
- b) På grund av denna låga produktivitet i den naturliga miljön uppnås resultat som är väsentligt mycket lägre än genomsnittet, med avseende på de viktigaste kännetecknen som utmärker jordbrukets ekonomiska situation.
- c) En ringa täthet eller tendens till tillbakagång i en befolkning som till största delen är beroende av jordbruksverksamhet, och där en ytterligare nedgång i invånarantalet skulle leda till att det berörda områdets livskraft och det fortsatta boendet där skulle äventyras.

5. Mindre gynnade områden i denna artikels mening kan omfatta små områden som är utsatta för speciella nackdelar och där det är nödvändigt att fortsätta att driva jordbruk för att bevara landskapet och möjligheterna till turistverksamhet i området eller för att skydda kusterna. Dessa områdens totala yta får inte i någon medlemsstat överstiga 2,5 % av den statens yta.

Artikel 4

1. Den särskilda stödordning som avses i artikel 1 omfattar följande åtgärder:

- Beviljande av bidrag för att kompensera varaktiga naturbetingade nackdelar, enligt de villkor som fastställs i avdelning II.
- Beviljande av de stöd som avses i artiklarna 8 och 10 i direktiv nr 72/159/EEG till utvecklingsbara jordbruksföretag, enligt de villkor som fastställs i avdelning III.
- Beviljande av stöd till de gemensamma investeringar som föreskrivs i artikel 11.
- Beviljande av nationellt stöd till jordbruksföretag i syfte att genomföra de i artikel 1 uppsatta målen, enligt de villkor som fastställs i artikel 12.

2. Det skall stå medlemsstaterna fritt att endast tillämpa en del av åtgärderna i punkt 1.

AVDELNING II

Utjämningsbidrag

Artikel 5

I syfte att stödja jordbruksverksamhet får medlemsstaterna bevilja ett årligt utjämningsbidrag för att kompensera sådana varaktiga naturbetingade nackdelar som beskrivs i artikel 3, inom gränserna för och i enlighet med de villkor som fastställs i artiklarna 6 och 7.

Ett sådant utjämningsbidrag, som innebär att dessa gränser överskrids eller att dessa villkor inte uppfylls, får inte beviljas i de områden som finns med på den förteckning som fastställts i enlighet med förfarandet i artikel 2.2.

Artikel 6

1. När medlemsstaterna beviljar ett utjämningsbidrag skall de jordbrukare vara berättigade till det som har minst tre hektar brukad jordbruksmark och som åtar sig att utöva jordbruksverksamhet i minst fem år i enlighet med målen för detta direktiv. En lantbrukare kan dock fritas från ett sådant åtagande om han upphör med jordbruksverksamhet i enlighet med artikel 2.1 i rådets direktiv 72/160/EEG av den 17 april 1972 om åtgärder för att stimulera till nedläggning av jordbruksverksamhet och till omfördelning av brukad jordbruksareal i strukturförbättrande syfte⁽¹⁾, eller i fall av force majeure, och särskilt om hans egendom exproprieras eller köps upp i det allmännas intresse.

Jordbrukare som får ålderspension skall fritas från det åtagande som avses i föregående stycke.

2. Medlemsstaterna får fastställa kompletterande eller begränsande villkor för beviljande av utjämningsbidrag.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall fastställa storleken på utjämningsbidraget med hänsyn till omfattningen av de varaktiga, naturbetingade nackdelarna som påverkar jordbruksverksamheten och med hänsyn till de begränsningar som fastställs nedan. Bidraget får inte understiga 15 beräkningsenheter per djurenhet eller i förekommande fall per hektar, i de områden som avses i artikel 3.3:

⁽¹⁾ EGT nr L 96, 23.4.1972, s. 9.

- a) När det gäller nötkreatur, får och getter skall bidraget beräknas i förhållande till besättningens storlek. Bidraget får inte överstiga 50 beräkningsenheter per djurenhet. Det beviljade bidragets totalsumma får inte överstiga 50 beräkningsenheter per hektar av jordbruksföretagets totala foderareal. En tabell för omräkning av nötkreatur, får och getter till djurenheter finns i bilagan.

Kor vars mjölk är avsedd för saluföring får endast tas med i beräkningen av utjämningsbidraget i de områden som definieras i artikel 3.3, samt i de områden som definieras i artikel 3.4 och 3.5 där mejeriprodukter utgör en väsentlig del av jordbruksproduktionen.

När medlemsstaterna utövar denna rättighet i de områden som definieras i artikel 3.4 och 3.5 får utjämningsbidraget inte överstiga 80 % av det bidragsbelopp per enhet som beviljas för andra djurenheter i området, och det antal mjölkkor per stödberättigad jordbrukare som skall tas med i beräkningen av utjämningsbidraget får inte uppgå till mer än tio djurenheter.

- b) När det gäller annan produktion än uppfödning av nötkreatur, får och getter i de områden som definieras i artikel 3.3, skall bidraget beräknas i förhållande till den brukade arealen, med avdrag för den areal som används till boskapsuppfödning, för den som används till odling av vete, samt för den areal på mer än 50 ar per jordbruksföretag som fullständigt planteras med äppel, päron eller persikoträd. Bidraget får inte överstiga 50 beräkningsenheter per hektar.

2. Medlemsstaterna har rätt att inte bevilja utjämningsbidrag för en del av eller alla de produkter som kan omfattas av bestämmelserna i punkt 1 b.

3. När reglerna för genomförande av denna artikel fastställs skall medlemsstaterna försäkra sig om möjligheten att effektivt kontrollera underlagen för beräkning av de utbetalda bidragen.

AVDELNING III

Särskilda åtgärder för jordbruksföretag med utvecklingsmöjligheter

Artikel 8

När medlemsstaterna genomför den åtgärd som avses i artikel 4.1 andra strecksatsen, skall artiklarna 9 och 10 tillämpas.

Artikel 9

1. Den lägsta avgift som skall betalas av mottagare av det stöd som fastställs i artikel 8 i direktiv 72/159/EEG för jordbrukare som lägger fram en utvecklingsplan i enlighet med artiklarna 2 och 4 i det direktivet, skall minskas i förhållande till den lägsta avgift som tillämpas i andra regioner. Den får dock inte vara lägre än 2 %.

Räntesubventionen, eller dess motsvarighet i form av kapitalstöd eller förlängda amorteringstider, skall höjas i förhållande till det som tillämpas i andra regioner. Den får dock inte överstiga 7 %.

2. En höjning med en tredjedel får göras av det omställningsbidrag som fastställs i artikel 10 i direktiv 72/159/EEG och av de tak per jordbruksföretag som fastställs i rådets direktiv 73/131/EEG av den 15 maj 1973 om det omställningsbidrag som fastställs i artikel 10 i direktivet av den 17 april 1972 om modernisering av jordbruksföretag⁽¹⁾. En sådan höjning får bara gälla jordbruksföretag med mer än 0,5 djurenheter per hektar foderareal.

3. Den som får utjämningsbidrag enligt artikel 5 får räkna in detta bidrag i den inkomstnivå i enlighet med artikel 4.1 i direktiv 72/159/EEG som skall ha uppnåtts när utvecklingsplanen är genomförd.

Artikel 10

1. Den ordning för stimulansåtgärder som fastställs i artiklarna 8 och 10 i direktiv 72/159/EEG och som anpassas genom artikel 9.1 och 9.2 i det här direktivet skall även tillämpas när utvecklingsplanen inte uppfyller det villkor i artikel 4.4 b i det förra direktivet som begränsar andelen inkomster från annan verksamhet än jordbruksverksamhet till högst 20 %; dock gäller att denna andel inte får överstiga 50 %.

När det gäller de områden som avses i artikel 3.3 skall den ordning för stimulansåtgärder som fastställs i artiklarna 8 och 10 i direktiv 72/159/EEG, och som anpassas genom artikel 9.1 och 9.2 i det här direktivet, tillämpas även när utvecklingsplanen inte uppfyller de villkor i artikel 4.4 b i det förra direktivet som innebär att inkomsten från jordbruksverksamhet skall motsvara minst den jämförbara inkomsten för en arbetskraftsenhet; dock skall i detta fall inkomsten från jordbruksverksamhet vara lika med minst 70 % av den jämförbara inkomsten för en arbetskraftsenhet.

⁽¹⁾ EGT nr L 153, 9.6.1973, s. 24.

2. I de mindre gynnade jordbruksområden som lämpar sig för utveckling av turistställen hantverksnäringsar får den ordning för stimulansåtgärder som fastställs i artikel 8 i direktiv 72/159/EEG och anpassas genom artikel 9.1 i det här direktivet, även tillämpas på investeringar för turistställen hantverksverksamhet i jordbruksföretag, till ett högsta belopp på 10 000 beräkningsenheter per jordbruksföretag.

AVDELNING IV

Andra åtgärder för att stödja investeringar

Artikel 11

Medlemsstater får bevilja stöd till gemensamma investeringar i foderproduktion och till förbättring av och utrustning för betesmark och bergsbeten som brukas kollektivt.

Artikel 12

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 14 i direktiv 72/159/EEG, bortsett från dem i punkt 2 b, får medlemsstaterna bevilja investeringsstöd till jordbruksföretag som inte är i stånd att uppnå den inkomstnivå som fastställs i artikel 4 i det direktivet, som anpassas genom artiklarna 9.3 och 10.1 i det här direktivet.

2. Det stöd som avses i punkt 1 får inte beviljas på mer gynnsamma villkor än de som medlemsstaten beviljar utanför de områden som anges i artikel 3 till jordbruksföretag som uppfyller villkoren i artiklarna 2 och 4 i direktiv 72/159/EEG. Moderniseringsstödet selektiva karaktär inom de områden som anges i artikel 3 skall dock säkerställas.

När det gäller investeringar för markförbättring får stöd inte beviljas på mer gynnsamma villkor än de som medlemsstaten beviljar för investeringar med samma syfte till de jordbruksföretag i samma område som uppfyller villkoren i artiklarna 2 och 4 i direktiv 72/159/EEG, som anpassas genom artiklarna 9.3 och 10.1 i detta direktiv.

3. När en medlemsstat tillämpar den stödordning som avses i punkt 1 i ett mindre gynnat område, skall den tillämpa bestämmelserna i artikel 9.1.

AVDELNING V

Finansiella och allmänna bestämmelser

Artikel 13

Samtliga åtgärder som föreskrivs i detta direktiv utgör en del av de gemensamma åtgärder som avses i artikel 15 i direktiv 72/159/EEG, vars finansiella och allmänna föreskrifter är tillämpliga på detta direktiv, med hänsyn till följande föreskrifter.

Artikel 14

Den uppskattade totalkostnaden för de gemensamma åtgärder som avses i artikel 15 i direktiv 72/159/EEG skall ökas med 254,4 miljoner beräkningsenheter för de tre första åren.

Artikel 15

Medlemsstaterna skall vara berättigade att få ersättning för sina utgifter för de åtgärder som avses i artikel 5–11 från utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklingsoch garantifonden för jordbruket (EUGFJ), i enlighet med artikel 19 i direktiv 72/159/EEG. Utvecklingssektionen vid EUGFJ skall till medlemsstaterna återbetala 25 % av ersättningsberättigande utgifter för det utjämningsbidrag som avses i avdelning II. Dessa utgifter ger dock inte rätt till ersättning när jordbrukaren får ålderspension.

Gemenskapens bidrag till ersättningsberättigande utgifter för det stöd som avses i artikel 11 får inte överstiga 20 000 beräkningsenheter per saminvestering och 100 beräkningsenheter per hektar beteseller bergsmark som har förbättrats eller utrustats.

Artikel 16

1. Det bemyndigande som avses i artikel 1 skall gälla från och med den 1 oktober 1974.

2. Gemenskapens bidrag till ersättningsberättigande utgifter för det stöd som fastställs i artiklarna 5 och 11

skall dock endast omfatta de stöd som beviljas under 1975 och därefter.

Artikel 18

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Artikel 17

Utfärdat i Bryssel den 28 april 1975.

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta direktiv inom ett år efter den dag det meddelades.

På rådets vägnar

M. A. CLINTON

Ordförande

BILAGA

Tabell för omräkning av nötkreatur, får och getter till sådana djurenheter som avses i artikel 7.1 a.

Tjurar, kor och andra nötkreatur över två års ålder	1,0
Nötkreatur från sex månaders ålder till två års ålder	0,69
Får	0,15
Getter	0,15

Koefficienterna vad gäller får och getter skall tillämpas på de maximi-och minimibelopp per djurenheter som de definieras enligt artikel 7.1.